

Церић у Санџаку, РС у Србији?

Пише: Сенад Пећанин
уторак, 24 август 2010 10:34

(БХ Дани, Сарајево, 20.8.2010)

Када је у предвечерје распада Југославије "Странка муслиманског културно-повијесног круга" примитивним фолклорно-вјерским скуповима распиривала демократију и вјерско-национални идентитет у Санџаку, у лидера тамошњих Бошњака и потпредсједника цијеле Странке демократске акције промовирала је Сулејмана Угљанина. Сваки мислећи Бошњак имао је тим поводом разлога за дубоки стид. Некадашњи боксер се као у рингу борио са сваком простопроширеном реченицом, али је тадашњој бошњачкој вјерско-политичкој олигархији у формирању Угљанин одговарао као доказ да "и ми коња за трку (у екстремизму) имамо". Тадашњи санџачки лидер се уживио у додијељену улогу и својски је пребацивао норму: најављивао је припајање Санџака Босни, а своје успаљене сљедбенике храбрио је тврдњама да у Турској 300 пилота турске авијације држи упаљене моторе борбених авиона који чекају његов знак за бомбардирање Србије. Епилог је познат: Милошевићу је Угљанинова најаву референдума о отцјепљењу била изговор да заведе терор над бошњачким народом у Санџаку, вјерно су га слиједиле и црногорске власти, али у затворима, у ужасним тортурима, није завршио Угљанин, него његове највјерније присталице. Дебело поткожен милионима који су му с разних страна стизали за потлачене муслимане Санџака, Угљанин је годинама боравио у Турској, да би се преко Сурчина, на позив Милошевића (тада већ "кључног фактора стабилности на Балкану") вратио у Санџак.

А у Санџаку се историја не понавља као фарса, него као још већа трагедија. Припремама за нову, пријетећу, свједочимо посљедњих седмица отада медији све чешће извјештавају о поновним пријетњама отцјепљења Санџака и то не више од једне државе, него и од Србије и од Црне Горе. Заједничка нит свих бомбастичних изјава је да оне више не долазе од Сулејмана Угљанина, сада већ министра без икаквих овласти и задужења у Влади Србије, већ од блиских сурадника санџачког муфтије Муамера Зукорлића. Након што је успјешно спријечио недавни Угљанинов покушај да се као политички лидер устолочи и као вјерски арбитар, Зукорлић је с позиције вјерског ауторитета кренуо у освајање и трона политичког лидерства међу санџачким муслиманима. Ако некоме заиста није јасно какву злоупотребу вјере представљају политичке амбиције вјерских првака, треба обратити пажњу на оно што ради муфтија

Церић у Санџаку, РС у Србији?

Пише: Сенад Пећанин
уторак, 24 август 2010 10:34

Зукорлић: на недавним изборима за савјете националних мањина у Србији, поред листи које су имале подршку Угљанинове и странке Расима Љајића, појавила се и Зукорлићева листа. Током кампање уочи избора Зукорлић је понављао да су сви који не гласају за његову листу отпадници од ислама: ако и даље стоји иза својих ријечи, његов потенцијални џемат у Санџаку смањено се за 51 посто, то јест број оних који нису гласали за њега.

У Зукорлићеву предизборну кампању активно се укључио и реис Мустафа Церић, чије су снимљене видеопоруке подршке муфтији и гласачких инструкција санџачким Бошњацима емитиране на скуповима Зукорлићеве листе. Церићев ангажман може чудити само неупућене: Зукорлићев поход на обједињавање вјерске и политичке власти представља неоствариву визију његове Босне и Херцеговине и себе у њој. Позив Зукорлићу да буде у његовој делегацији на различитим конференцијама организација исламских земаља, на којима се тражи интернационализација положаја муслимана у Санџаку уз залагање за признавање независности Косова од арапских земаља, у Србији производи очекиване реакције. Додуше, још увијек не у оној мјери у којој ће их власти искористити када им буде потребно отварање кризног жаришта у Санџаку, али је већ сада извјесно да цијену неће платити Зукорлић са свом ергелом својих скупованих BMW-а, него санџачки Бошњаци.

Разлика између Зукорлића и Угљанина је у томе што је први пуно образованији, лукавији и испренији. Својим и екстремизмом својих сарадника провоцира националистичке реакције Београда. Оне му иду у прилог, јер куд ћеш бољег доказа да је он прави бошњачки лидер од тога да га "Београд напада", а реис Церић га безрезервно подржава. Тврдње да ће се Санџак отцијепити од Србије само ако се Република Српска отцијепи од Босне и Херцеговине свједоче не само о политичком идиотизму круга из којег потјечу, све кад би и једно и друго и било могуће. Несретници, не знају да, осим реиса Церића који више не би морао да кука што "једино Бошњаци немају своју националну државу", нема превише оних који би компензацију прихватили, а још мање оних који би јој се обрадовали.

Политика је, као што знамо, и превише озбиљна ствар да би била препуштена само политичарима. Горе од те могућности је препуштање политике имамима. Ако је Алија Изетбеговић и у чему имао право, онда је то било у ставу да Исламску заједницу треба препустити само улеми. Важи и за Босну и Херцеговину, а поготово за Санџак.